

Önder Akın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.08.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anne (ölmek İstemiyorum)

ANNE (ÖLMEK İSTEMİYORUM...)

Bırak gülüşler kalsın yüzümde
Bir çocukluğum kaldı elimde
Çocukluğumu alırsan o gülüşler silinir
Döv istersen kır bağır çağır
Ama çocukluk kalsın bende

Göremesen de
Gülerken hıçkırma hıçkırma ağlar yüreğim
Sessizce
Taştı içim
Bazen insanın kendine danışmaya sözü olmaz
Ve sözü bedenine vurur.
Mesela neden ellerim sürekli saçlarımda
Bilemezsin
Çocukluğum orada durur.
Sözler ağır gelir,
Her itham da yorgun düşer bu beden
Sorma
Hüznüm var benim

Rüyalarımda görüyorum
Hadi ufaklık deyişin, sesin aklımın bir ucunda
Bir eskiciden diğer eskiciye koşuşturmalar
Sonra dünyanın en lezzetli yemeğine gelir sıra
Bilmezdim imkansızın bu kadar acı olduğunu
Simit alacam diyerek,
Simit almak için sabaha kadar örgü ördüğünü

Bu suskunluk, bu durgunluk
Kış gecelerinde
Yüreğini yakar, beni ısıtırdın.
Söyle misin?
Senin aynan niçin olmadı?
Anne.

Bu suskunluk, bu durgunluk
Çoğu zaman şaşkındık
Ama mutlu
Sen hep umutluydun
Yaşlan göğsüme der saçlarımı okşardın
Gök kubbemdi orası
Büyüdüm
Büyüyen bedenim oldu.
Ben bıraktığın yaşta kaldım anne?
Yıkılmak doğal afetlerle olmuyor sadece
Ben seninle yıkıldım anne
Beni öldürmeyen
Bir hançerde benim yüreğimde saplı

Bu suskunluk, bu durgunluk

Çoğu zaman uzaktın kendinden
Ne kadarda ufalmıştı bedenin
Ama biz hep mutluyduk değil mi anne?
Güneş hep sende batardı
Saçlarının beyazına yıldız derdin
Biliyor musun?
Senden hiç acım olmadı benim

Bu suskunluk, bu durgunluk
Yağmuru beklerdi gözlerin
Çaktırmadan çisilderdi gözlerin
Ve çok kötü bir oyuncuydun
Katıla katıla ağlamak için geceyi beklerdin
Ama biz hep mutluyduk değil mi anne?
Göğsünde garip bir yalnızlık
Söyleyecek onca şey içerisinde
Avazın çıktığı kadar sürgünsün kendine
Nasıl bir korla tutuştun sen anne

Bu suskunluk, bu durgunluk
Sen mahallede ki tek arkadaşım
Telden araba
Taştan yapılı oyuncaklarımız vardı
Her seferinde yenerdin seni
Sırtında taşırdın ceza olarak beni
Ve hiç ayrılmayacaktık biz seninle
Başka neleri gizledin benden
Ama biz hep mutluyduk değil mi anne?
Bisikletimi
Merdiven boşluğuna koydum
Senden sonra anne

Bu suskunluk, bu durgunluk
Çok sevdiğim
Bir katil babanın çocuğuyum
Dahası annemin katilinin çocuğuyum ben
Ve biz üç kişiydik
Bizim hikayenin sonu hiç gelmedi.

...
Ve senden sonra hiçbir şey değişmedi
Anne
Emine BULUT' ta çocuğunun gözleri önünde katledildi.
Son sözü "ölmek istemiyorum"
Ve niceleri

Özgecañ Aslan Şükran
Ceren ÖZDEMİR
Nermin YUMUŞAK

...
Lütfen babam gibi kimseyi sevmeyin siz

Önder Akın

Bir Kadın Bir Çocuk

Bir çocukla sahipsiz bırakıp kaçtın
Korkak
Hayatımızı aktif fay hattına terk ettin
Her gece korkarak uyandık güne
Adını aşk koyup
Kuşa kurda sarmaladın bizi
Düşünmedin mi hiç?
Bir kadın bir çocuk

Hadi siktir et beni ya çocuğunu
Adını aşk koyup bir sürtüğün peşine düştün
Ben senin adını şerefsiz koydum en hafifle
Çaldın ulan bizden
Sadece geçmişten değil gelecekten de.

Özlemiyor değilim seni
Gönül razı değil bu gidişe
Utanmasam o sürtüğü de al gel diyeyim var
Çaresizim
Çaldın ulan bizden
Haçer gibi gidişin
Söyle ne eksikti.
Ya da
O sürtükte ne vardı bende olmayan.

En büyük savaş içimde
Duygularım çarpışıyor kazanan yok
Seni hem çok sevdim hem de
Dilim varmıyor bedduaya
Özledim
Seni orada hayal ederek
Artık yatakta dönmüyorum
Boşluğa çarpar korkusuyla elim.
En iyi sen bilirsin yalnızlıktan nasıl korktuğumu.
Hadi siktir et beni ya çocuğunu
Onu da mı düşünmedin?
Yine ateşlendi.
Karşı komşu koştu yardıma
Şimdi adım çıktı onunla yazık
Bilirsin adamcağızı
Hiç mi düşünmedin
Bir kadın bir çocuk nasıl yaşar.

Aşk dedin
Peşine gittin
En büyük aşkı biz yazmamış mıydık seninle?
Söyle
Senin için
Senin için neleri bırakıp geldim.
Korkma başına kalksam da
Ben senin adını şerefsiz koydum en hafifle

Sen kaçtın korkak.

Önder Akın

Çalma

ÇALMA

Hadi kolaysa kurtar beni kendinden
Bu defa değil, eskidendi o yakarışlar
Yüreğimi susturuyor ve gidiyorum
Pişmanlıklarla

Benden ısrarla istediğini,
Avcuna bırakıyorum
Koyu karanlığa terk ediyorum
Seni sevmekten ben de vazgeçtim
Sana gel demiyorum artık
Kabuk bağladı aşkın bende

Merak etme susturdum dilimi
Şimdi daha mavi yüreğim
İlk defa kanat çırpıyor zihnim
Ne çok yormuşsun beni
Hep vazgeçilmez sanarak kendini,
Istirap olmuşsun
Hüzünlü şarkılarda tutsak kalarak tükenmişiz

Ne çok dönüşmüşüm ben seninle
Nasil hesapsız kalmışım sende
Gittin ve baharı buldum
Kapımı kapattım sakın!
Çalma

Önder Akın

Desem Ki

DESEM Kİ

Desem ki gidelim sana
Bir garip suskunluk sarar seni
Çaresizliğin gelir dile
Ve ben payıma düşene razı gelir
Bende susarım

Demem o ki sen de katıl yalnızlığıma
Gidelim
Ve tel örgüleri birlikte aşalım
Terk edelim bu lanet şehri
Uğursuzluk elbisesinden kurtulalım

Deşem ki
Yağmurdan sonra toprak kokusu gibi
İçime dolarsın
Bilirim aynı kokuyu sende solarsın
Voltaların gelir dile
Biz üç kişi sıralandık, yerden göğe
Ben yine sana giden sınırları zorlarım

Desem ki gel
Sevilmenin keyfine var
Bütün sevmeleri zorla bende
Senden sınırları zorluyorsun aşkın
Sevilmeleri değil sevmeleri seçiyorsun.
Biz üç kişi sıralandık yerden göğe
Ortalığa düşmüş sevdam
Oysa biz iki deli
Can dosttuk seninle

Bırak ben haykırayım delice
Kapının ardında gizlediğim ne varsa
Bir gün beni fark ettiğinde
Bir hayalin peşinde olduğunu göreceksin
Siyah elbiseli adamlara dönüştüğüm için
Bağışla

Desem ki
Şayet beni fark edemezsen
Aylardan yıllardan sonra
Bil ki istediğin adama dönüşmüşüm
Bağışla

Önder Akın

Duyuramadıklarım

DUYURAMADIKLARIM

Dün gece
İsmi bilmediğim
Bir çift siyah gözlerin bakışlarında uyandım.
Teni gözlerinin aynısıydı
Hava soğuktu
Ve ben üşümüştüm.
Belli ki kollarıyla ısıtmıştı beni
Kısaca esir alınmıştım.
İç çekip
Yeniden ağladım
Benimde çığlıklarım vardı.
Sokaklarda sürekli yankılanan.
Yaklaştıkça büyüyen
Sesimi duyuramadıklarım da oldu.
Ama
Amasını yaşıyorum hayatın bugün
Kayıp

Dudaklarım korkuyla titriyor
Ve dahası canım yanıyor.
Katilimin adı yok
Gizliyorum.

Pusula karşımda
Varacak bir adresim olsaydı.
Yok
Elimi dokunsam dağılacak
Duraksadı yine zaman
Havada nereye dokunsam
Sadece onun kokusu
Katilimin.

Adresi kayıp

Önder Akın

Eksildikçe

EKSİLDİKÇE

Eksildikçe insan
Daha bir umursamaz oluyor
Adının geçtiği harfler titretirken beni
Şimdi adına basıp geçiyorum
Ne bir hüzün ne de bir keder

Dedim ya
Eksildikçe insan
Daha çok kızıyor kendine
Bir hiç uğruna hayatını mahvettiği için
Eksildikçe daha uzun kelimeler düşüyor

Eksildikçe insan
Sahte gülüşleri de hırsızları da tanıyor
Tanıyor ya cezası olmayan
Kendi yasal katillerini

Eksildikçe insan
Daha bir kimsesiz kalıyor
Ve bekleyişler hiç oluyor
Mevsimler yeniden belirginleşiyor.

Eksildikçe eksilmeyen
Acı
Acı kadar, acı olan ne varsa
Sadece hesaba kalıyor

Önder Akın

Gerçek Aşıklar

GERÇEK AŞIKLAR

Gerçek aşıklar duvar diplerinde

Sessizce ölürl.

Sessizce...

Çiğlikleri sadece yalnızlıklarına vurur

Şükunetleri arşı çatlatır da

Kimse duymaz onları.

Gerçek aşıklar

Müebbet yer aşka savunma hakkını kullanmaz

Ve akılları sürekli firari

Sevdaları asil

Her hüsrana bir sefer olur onlara

Seferde de seferidirler.

Gerçek aşıklar

İlmik ilmik dokur sevdiğine uzanan her yolu

Var gücüyle asılır yüreğinin küreklerine

Asılır da

Vardım diyemez

Gerçek aşıklar

Uzaktan uzağa dokunmadan

Şehveti duyguları da mutlu olurmuş

Gerçek aşıklar

Sevmenin keyfine talip olur

Günahkar geceler de ölüm onları tanır

Onlar helalin gözlerinden bakar sevdiğine

Ve ikinci şans yok onların hayatlarında

Denizin dibine vursa da

Öfkeli değildir

Gerçek aşıklar

Aydınlığa yürür

Sadece sevdiğine yürür

Mutluluğu kendinden çok

Sevdiğine layık görür

Şimdi sen kalkıp gidiyorsun

Gerçek aşıklar

Sevdiğinin arkasından sadece git der

Gitme dese de

Tut elimden

Duvar dibinde

Bütün çıplağımla çivileniyorum

Tepeinden tırnağa

Üzerimde bir yalnızlık

Ve ben gerçek aşıklar gibi

Sadece git diyeceğim sana gönül sultanım

Sen yine de her şey ve herkese rağmen kal.

Kal
Gitme

Önder Akın

Git Be Adam

GİT BE ADAM

Koşsam sana, sol yanın daralır
Var yoluna git be adam

Huzur bulduğum,
Ben seni ne çok sevmişim uzaktan
Seninle olgunlaşmış, seninle başlamışım
Seninle büyümüş aşkım

Kaldıramazsın sen sevgimi
Sana ağır gelir bilesin
Koşsam sana, sol yanın daralır
Var yoluna git be adam

Ben sevdim seni, göğsümün ortası senin
Yürek telim senin için vurur
Korkma be adam dertler bende durur
Yük olmadan severim
Sıkımam seni yine uzaktan severim

Koşsam sana, sol yanın daralır
Var yoluna git be adam

Önder Akın

Gittin

GİTTİN

Azılı bir suçlu gibi terk edip gittin
Bense mabedimde tutsak
Duygularım sana karşı mühürlü
İçimde kendi katilim
Ve bir sabıkalı gibi korkuyorum
Sen gittin.

Zihnimde fırlıdak cam şişeler
Yine yorgun bir halde güneşi uyandırıyorum
Pencereyi açıyorum.
Karşımda köskoca sen
Deliriyorum
Birlikte değil miydik biz.

Kıpırtısız duruyorsun yine
Sakince
Ve araya kalın bir duvar örüyorsun öylece
Bakıyorum dokunamıyorum yine çok uzaktasın
Deliriyorum gittin.

İki kişi bir nefes
Nasıl olur?
Kahrolsun.
Gölgen düşüyor yine
Bütün sözcükler siliniyor
Emsalsiz bir yangın sarıyor sol yanımı
Ve söndürmeye çalışma harladığın ateşi
Artık hiçbir su fayda vermez
Gittin.
Ben de gidiyorum

Önder Akın

Güldane

GÜLDANE

Denizler ayna olur Güldane
Gülüşün karşısında
Aynalarsa dile gelir.
Söyle ya da, dur
Küflenen çığlıkları bir kenara kaldır.
Kalkar mı söyle
Derman sendeyken
Meydan okuyan firavun seni görse
O da gelirdi imana

Hayatımın canı söyle
Kelamlar sessiz
Güldane
Kuş gibi çırpınırdı yüreğim gönül kafesinde
Baksam ki gelmişsin hastalandığımda
Ve deniz gibi köpürmüş sevdan
Hiçbir sihir gibi değil sihirden öte gülüşün ilaç olur.

Karanlıkta güneş gibi parlayanımsın
Mana denizinde tek bir ruh gibi
Adın geçtiğinde nabzım hızlanır
Söyle Güldane
Yetmedi mi?
Gönlün sırlarının mezarı olduğu

Nükteli sözlerle aşık ettin kendine
Güldane
Gözlerimde bir pınar
Bense Tellal gibi haykırıyorum
Vur zincire ya da sürgüne sür
İdam sehpasında güneşi kucaklıyorum
Sana başımı vermeyi
Canıma minnet sayarım
Güldane
Sen
Payıma düşen ayrılıksın

Önder Akın

Hilal (yasak Elma)

HİLAL

Alaca bir at koşar sana açılan yolda
Söyle bulutlar geldi mi? Beni gölgelemek için
Senin geçtiğin yolları ben çoktan tükettim.
Geciken sen mi? İlerden giden ben mi?
Neden geciken mutluluk düşer
Söyle Hilal?

Ben erken düşen zevkin kurbanı
Kirlenen ömrün ateşli meyvesi
Vur beni

Yasak elma gibi karşımda duruyorsun
Sen hayatımdan çalınansın
Seni saklayacağım içimde
Göreceksin
'Yedi Uyurlar Mağarası' nda
Senin yaşında uyanacağım

Tek bir adını ver.
Sonra yüreğime gömeceğim gözlerini
Sen yasak elma
Gökten bir kütle vurur seni
Ve koparır benden SENİ
Sen geciken değil yasaklı elmamsın
Olsun bir ısırık alsam senden
Razı gelirim bütün kovulmalara
Çalınansın sen

Adın Hilal
Karla birlikte dağılıyorsun
Ben bir ısırık kadar geçen bir anda
Senle şarkılar söylemek istiyorum
Hadi gel ciğerlerime vurulan hançer ol
Biz şarkımızı birlikte söyleyelim
HİLAL

SÖYLE BANA
BEN SENİN İÇİN MEYDAN OKUYORUM
ECELİ KİM TUTUYORSA
YASAK ELMA ELİMDE
Sadece bir ısırık kadar senle geçen ana feda ettim kendimi
Bu kendini feda ediş değil bir infilak değil
Sen tuvalime düşen bütün kelimelerin hasısın
Bir ısırık anı kadar gelen mutluluk yüreğimde dağ olur
Sen
Yusuf'un Züleyha'sı kadar güzelsin
Neden?

Söyle bana
Sen neden damarlarımda akan kan oldun

Yüregim neden seni vurur ?
Ve her düşünce sana uzanır
Bırak
Daha çok çoğalıyorsun
Her şey seni hatırlatsın senden sonra
Hilal

Önder Akın

Hoşçakal

Aradığın heyecan ben değilim
Git var yoluna çocuk.
Korkma ayıp etmezsın
Gitmekle...
Sen gitmesen de kalmakta istemiyorsun.
Benimle...
Git var yoluna çocuk.
Beni düşünme

Ah ah ah
HOŞÇAKAL

Hoşçakal
geç gelen mutluluk
Hoşçakal
Küçük Hanım.

Önder Akın

Kadınım

Hangi sabahın çıkmazı
Uykusuz tutar beni kadınım?
Gözlerin git der gibi
Ve ben gidiyorum, tek kelime etmeden
Gidemesem de
Omuzlarımın üzeri bomba yüklü,
Zihnim ölüyor.

Kaldırım taşları beni iskeleye taşıyor.
İskelede ,
Bir ayın.
Bütün günahkarlar orada...
Ve biz günah çıkartmak için yarışıyoruz kadınım.

Gözlerim siyah beyaz
Hislerim kalbimi koparırcasına
Bedenim ayaklarıma yük
Yorgundum kadınım sarhoş
Zaman zamansızlıktan yana
Ben senin eşliğinde nöbetteyim.

Bu gece ya seni alıp gideceğim
Ya da kendimi terk edeceğim kadınım.
Haydi geç kalma
Son nefeste bul beni
Gelirsen seninim
Gelmezsen
Gelmezsen
Güneşe elimi süremeyeceğim bir daha
Hadi kadınım
Hükümsüz bırakma beni

Çılgındı çatlaktı düşüncelerimiz
Sen yine saçlarını toplama
Penceredeki adama haddini bildirmeye devam et
Üşüyen ellerini bulduğun çöpte ısıt
Telefonu başucuna koyup bir enstrüman eşliğinde seviş
Sinirlendiğinde kaşlarını çatmak yerine
Kahkaha atmaya devam et
Hep dışardan görüldüğün gibi
Bırak kimse bilmesin
Özgürlük şarkılarını söylediğini
Sen pervasızlığa devam et kadınım

Güneşim güne veda etti
Galiba geç kaldın kadınım
Sen artık zahmet etme.

Önder Akın

Kimbiliyor

KİMBİLİYOR

Kaç senedir kapalı kapılarım
Ne gelen var ne giden
Ne haldeyim
Bir bilenim yok
Ben mi kayboldum adresim mi kayıp?
Kimbiliyor
Su damlacıkları beliriyor odamda
Dışardaysa yağmurun melodisi
Geceyle kol kola sabahlıyorum
Koynumda afili bir yalnızlık
Sessizce gözyaşını içime akıtıp
Acısını yüreğime başıyorum
Hangi zorluklara göğüs gerdiğimi
Kimbiliyor

Yaşanılacak çok şey yarım kaldı hayatımda
Ömrüm köle pazarında görücüye çıkmışçasına
Dipsiz çukurlara savruldu.
Sözcükler gasp edilmiş havada asılı
Esir düştük biz zamana
Neler çektiğimi
Kimbiliyor

Tozlu yollardan geçtik hep
Çok uzak yerlere daldı gözlerimiz
Bir ciğara bir de şişe kaldı
Perdeler çekik
Şimdi bir sen bir de ben
Ama sen giden yolculardan oldun
Neler çektiğimi
Kimbiliyor

Mezar taşında buluyorum kendi mi
Çocukluk sesim beliriyor o an.
Şaşıyorum
Susmazsan konuşsan diyorum kendi kendime
Ve o an uyanıyorum gözler ıslak
Neler çektiği mi kim biliyor

Önder Akın

Kimsesizlik Biner Gitme

KİMSESİZLİK BİNER GİTME

Ğidişin ölüm değil
Ölümden beter, özlem biner gitme

Uyuya kalmışım yine dizlerinde
Uyandığımda yoktun.
Hiç gereği yoktu bu gidişin.
Herkes kapalı olan kalbim,
Bir sana açıldı.

Gözlerimin perdesi kapanıyor
Sen kayıp gidiyorsun
Canımı acıtıyor kimsesizlik

Ğidişin ölüm değil
Ölümden beter, özlem biner gitme
Alev alev yanarken yüreğim
Bir de (üzerimize) kimsesizlik biner gitme

Bizi ayıran ölüm değilse
Yüreğimizi kimsesizliğe terk etme
Sen gelmek istersen
Esir yaratacaksın kendine, bilesin
Gitme

Ğidişin ölüm değil
Ölümden beter, özlem biner gitme

Önder Akın

Küçük Hanım

KÜÇÜK HANIM

Ah be küçük hanım
Her kes yüreğinin kayığına biner
Ve sadece umut ederek kürek çeker...
Sen o kayığı özetliyorsun
Söyle misin,
Neden buradasın?

Kim bilebilir ki
Yüreğinin kayığı
belli ki delik almış.
Burada ki kayığa binmeler günahkar bilesin.
Kürek çekmeler biraz heyecan katar ömre
Ama varmalar
O varmalar var ya, varmalar.
Tiril tiril titretir küçük hanım bilesin

Hayat oyun değil küçük hanım
Belli ki hayata
Kopyala yapıştır özet kapak peşindesin
Ne diyeyim...
Sen hayatı oyun sanırsın
Oynadığın, bir romanın kahramanı olur

Boşluğa üfler yürürsün
Üflediğin boşluk oynadığın hamalın son durağı olur
Saklambaçlar ortasında
Kolay değil senin yaşında sevmelere yenik düşmek

Ateş üfleme küçük hanım,
Gel diyerek,
Ölüme çağrı olur.
Bırak binsin vapura, bildiğin o hamal
İnerse
Ağırlaşmış bulutlar arasında kül olur.

Bırak küçük hanım
Çiçeklenmiş bir ömre
Yeniden çiçek verilmez bilesin
Işıklar bir kez sönerse
Pencerende bir arı kovanı uğuldaşır
O, hamalın yüreği olur.

Ah be küçük hanım
Ayağı çukura değmiş birine
Toprak her zaman çorak olur.
Bırak yağmurda ıslanmayı,
Aralanmaz bahar.
Bırak küçük hanım
Yaşamayı yaşasın o hamal.

Önder Akın

Mescid-i Aksa

MESCİD-i AKSÂ

Ağlamak yasak
Ama ben ağlamak istiyorum
Hıçkıra hıçkıra
Kelimeler düğümlü
Ama ben çözmek itiyorum
Haykıra haykıra
Adsız yerlerden geldim
Bir adım olsun istiyorum
Acılara şiir yazmaktan yoruldum
Ben mutluluğun şairi olmak istiyorum

Gönül tellerinin sesini duymak istiyorum
Kurşun sesleriyle değil ninnilerle uyutulsun çocuklar
Kahkaha seslerinde özgürlük olsun
Acısını bilen değil sırtında
Bayramlığı olan çocuklar
Uçurtmalar gibi süzölsün istiyorum

Ağrı bütün dünyayı yaralayan
Kulakları bile yoran sessizlik
Dilden dile bir ırka mensup olmadan
Dünyada bencil olmayan gülüşler olsun

Zeytin karası gündüzleri, yorgun şehir
Zamanı aşan sessizlik hakim üzerinde
Dünya seyirci, seyrinde
Şen yapayalnız
Üzölme Kudüs! sokakların hiç olmadığı kadar tekbir dolu
Yakın,
Zafer sensin
Zafer senin Mescid-i Aksa
Mabedinde sadece tekbir sesleri duyulsun
Duyulacak
O günler çok yakın

Dünyanın en şerefli çocukları
Kiminizde sapan kiminizde taş
Korkuyu yenen
Bayram sabahı kefen giyen
Cennetin sahibi çocuklar.
Kudüs'ün şanlı ordusu
Selam olsun size
Siz Mescid-i Aksasınız

Önder Akın

Ölüm Hangi Yaşta

ÖLÜM HANGİ YAŞTA

Sen yaban gülü en ıssız yerlerde açarsın
Seni hatırlatır her kanadı kırık kuş
Söyle kırık kalp bütün törenlerin merkezi
Anıt gibi yükselttin kendini
Gönüllerin kadife dili nasıl kıydın gittin

Gölgendi güneşi aydınlık tutan
Gittin güneşte karardı
Dünya sürgün senden sonra
Ölüm hangi yaşta söyler misin?

Beyazlık dokunmuştur, nurundan
Melekler gülümser
Avcumuza düştü siyah güller
Can verir kimsesizlik, kurudu yeşil yapraklar
Senden sonra bize ağır bir imtihan

Ahhh! Gözler seni arar
Sensizlik depremiyle yalnızlığa gün sayar
Sen rüzgara üfle kokun gelsin
Senden sonra her nefes ziyan

Sen nilüfer çiçeği, sonsuz yaşamın simgesi
Bataklıkta bile tertemizsin
Ölümler de merhamet ister mi
Söyle

Her gece yapraklarını kapatır
Üstünde hiçbir leke bırakmadan geri açarsın
Güne hep arınmış başlarsın
Zaman ne de çabuk geçti
Saat üç söndü lambalar
Söyle gittiğin yerde huzurlu musun?

Bütün özlemler düşer gülüşüne
Sen gittin ve hayatı zorladın
Karardı çok karanlık bu dünya
Asırlık çınarlar ayakta
Sen!
Ne çabuk pes ettin de gencecik yaşında gittin

Zümrüdü Anka bilgi ağacının dallarında yaşar
Bütün kuşlarda bir hal
Güneş bütün görkemiyle çıktı
Ve her şey tarihe gömüldü
Sen bilge adam
Dünyaya aldırmayan
Karanlık içinde ateş yaktın
Mum gibi aydınlandı
Işığının değdiği her yer
Sen zümrüdü ankasın

Ruhların yatışmasını bekleme
Mevsimlerden kederden de öte
Dünya sabahlarını yitirdi
Sesin yok yüzün yok gülüşün yok
Günler yokluğundan yok
Dünya bitmese de bitti
Ümitler sadece sana varınca yeşerir
Kar yağar gibi yokluğunun, bitmeyen hüznü yağıyor

Düşmanın bile paramparça
Yokluğun herkesin felaketi oldu
Sessizce gitmek.
Ahhh! Ciğerim dağıldı.
Ölümün tufan gibi düştü
Yatağın hala sıcak

Önder Akın

Sen Ülkemsin

SEN ÜLKEMSİN

Karanlık hücremde
Senin ismin dünyaya açılan kapı oluyor
Zindanın dışına taşan
Bütün savaşları kaybedip
Bütün kayıpları masa başında gideren kanatlı sevincim

Karanlık yüreğimin saklı bahçesi
Duran kalbin pili
Zihinde biat edilen çiçek
Zaman
Senden ibaret
İçim sen,
Damarlarda akan kan
Hiç büyümeyen her yaşımsın sen

Karşılıksız soruların her bir cevabı
Sende karşılık bulur
Gözlerinin bebekleriyle her buluştuğumda
İşte o an yağmur yüklü bulutlar belirir karşımda
Yağmadan ıslanır, bedenim

Ne zaman sana hislerimi anlatmaya karar versem
Yolculuğa çıkamadan devrilen araba gibi
Her şey bir anda yok olur

Sen varlığında yokluksun
Yokluğunun karşılığı bende aşk
Aşkına lal olsan da
Ölümün eşiyim ben
Susan dilimin feryadından büyük ne olabilir

Düşüyorsun uykularıma düşmesen de
Adınla başlıyor zaman
Ve adının karşılığı oluyor her an
Gözlerinde bir mülteci gibi duruyor duygularım
Sığınma talebinde bulunuyor
Her defasında red yiyorum

Ben gözlerinde
Sadece bir mülteci olmaktan öte
Ülkesiz biriyim
Bilesin ben seni ülkem bildim...

Önder Akın

Seveceksen Yük Olma

SEVECEKSEN YÜK OLMA

Ayrılığı sordun, başlamadan
Ayrılırken
Kaç uzun gece ciğerlere nefes dolmayacak
Nöbet krizleri tutacak
Hani
Kendi ölümüne şahid olmak gibi
Bitmeyen bir karanlık
Sürekli bir harabede uyanmak
Sonra bir kuş gibi
Bütün şehrin sokaklarının üzerinde
Bulurum umuduyla kanat çırpamak.

Ve bulamamak
İyisim ki sevme
Bir avuç mutluluk sahibi olmak için
Canımı yakma
mutluluğu bende arama
Umut olma bana
Git

Sevme
İntihar yüklü zamansızlığı yükleme
Yolgeçen hani değil yüreğim
Konaklamak istiyorsan
Adam gibi sevmeyi bilecek
Bir ömür sahip çıkacaksın sevgine
Yük olmadan sevdiğine

Önder Akın

Sevgiliye İntihar Mektubu

1. Mustafa'nın Berna'ya yazdığı intihar mektubu

Ey Sevgili;

Sensizliğin sesi çığlık olurken,
Boğuluyordum ürkek korkularımda...
Bir bilsen yalnızlığımı,
Sen de benim gibi terk edilmiş yitiklerini arardın .
Gidişin sendeleyeni bedenime yankılanan bir vedaydı,
En zayıf anımda.
Ardında bıraktığın ağır aksak zamanlarda yutkunuyorum...
Zindan görmüş gözlerim, kendi cinayetini işlerken;
Ben nehirlerinde yüzüyor boğuluyordum.

Canımı acıtıyor emanet duyguların
Yokluğunda sınımsız sarılıyor, bense üşüyorum.
Cephelerde savaşan binlerce faili meçhul duyguların katili oldun;
Bense bombardımana tutulmuş bir kent gibiyim.
Süzülürken gözden yaşlar,
Takvim yapraklarını koparmaktan çoktan vazgeçtim.
Sana yangın olan yüreğim sensiz üşüyor ey sevgili

Canımı acıtan bir ölünün bu satırları bir daha okuyamayacak olması değil.
İçim o kadar karanlık ki, kendime bakmaya korkuyorum.
Uçurumun dibinde, kabul edemem güneşin varlığını sensiz,
Ben sen doluyken, seni karanlığa mahkum edemem sevgili.
Yazık! Senden arda kalan hüznü bile yaşamayı beceremeyen bu yürek,
Yokluğuna alışmak da istemiyor.

Dağıtıyorum kendimi yine,
Hayatımdaki en değerli sana, veda ettim, nereden bileceksin!
Çalınmış hayatımın içinden sana bakarken,
Her baktığım yerde seni görüyordum.
Üşüyorum biraz sevgili, kendimi ne zaman öldürmüştüm?
Unutmuşum bu gece ölen sadece bedenim.

Kaç asır oldu sen gideli?
Yediklerime karışır, çok yiyorsun derdin,
Senden sonra hiç yemedim desem,
Sen de çıkıp neden yemiyorsun diye sorar mıydın eskisi gibi?

Vedasız gidiyorsam seni sevmediğimi düşünme,
Sadece rahatsız etmeye kıyamadığımdan bilesin...
Gidişimi de önemseme
Bu gidiş her zaman ki gibi sıradan bir gidiş olsun...

Ölüm meleği ruhumu kabzettiğinde
İlk sen olmalısın yanımda.
Derler ya ölüm meleği sevdiğinin kılığıyla gelirmiş,
Bilmiyorum sen gibi gelecek miydi yanıma...

Sonra sen kaybolacaksın.

Ruhum bedenimden ayrıldığında dönüp bedenimi izleyeceğim,
Ellerimden tut seni hissedeceğim.
Orada sen olmalısın korkma artık ölüyüm,
Zararım dokunmaz sana ey sevgili...

Hoşçakal...

Seni sevmekten HİÇ vazgeçmeyen Mustafa...

Önder Akın

Sil

Bende ki seni öldürmeye gel
Ve git amasız
Tek kelime etmeden
Düнде saklı ne varsa
Sana açılan bütün yolları
Yetmedi tünelleri
Sana varan her şeyi yık.

Senden arda kalan ömrün öncesini sil.
Balık ekmek yasak
Kokoreç yasak
İskele barda rakı yasak
Yasak yasak yasak

Tüm senle geçen her ana bir dinamit
Sadece senden sonraki son anı al.
Git

Önder Akın

Sokaktaki Kadın

Bakımsız özensiz bir bakışla başladı
Her şey
Büyük çok büyük kent gibi
Her şey yürüyordu.
Derme çatma sokaklardan da geçtim
Özensiz
Hiçbir şey beklenen değildi
Ben sadece akıyordum
Kaç defa geçtim sokaklarından
Tek yanlı bir akıştı sadece
Rastlaşmış olsak da
Bu kent sevmeleri yasaklamıştı bana

Aramızda gizli bir akit
Ben ısrarla sözümü tutuyordum
Şense bir rastlantı eseri olmak için çırpındın
Öylece aktı geçti
Susarak

Bir deniz feneri gibi duruyordun
Her gece
Ben gemi gibi akardım sadece
Varlığın yetiyordu
Bazen bir saklambaç gibi belirirdin
Ama beni sobelemezdin

Her geçişte gönül toprağına bir tohum atmışım
Bilmeden
Büyümüş farkında olmadan gönül fidanı
Söyle bana sen neden bu kadar güzelsin
Bir meydan okumadan
Avuçlayıp bırakıyordum sokak başında her gece seni
Tanırdım gölgenden seni
Sokak başında senin penceren tek mevzi
Söyle bana
Hangi ara oldun rüya bahçesi
Mutluluk dağıtırdı senin penceren
Sevda çiçeği

Yine günlerden bir gün
Sıradan değildi
Sokak başındaki tek mevzim karanlık
Gözlerimi açmaya çalıştım
Kömür karasıydı pencere
O an bütün sokaklarda sesler elendi
İşte o gün fark ettim öyle uzaktan sevdiğimi
Ve en çılgın kahkahaların esiri olmuşum
Beraber hiçbir şey mırıldanmadan
Sadece geçerken
Başladı sevda çiçeği

Sonra mı
Aramakla geçti
Nereye gittiysem her defasında aynı sokakta sabahladım
Ve o pencerede hep ışık yansın istedim
Sen görüyor muydun beni
Rastlantı eseri olmaktan vaz mı geçtin
Koca bir şehirde
İsimsiz bir güzeldin
Kahkaha dolu kulaklarla
Sönen gözlerim
Sokak başında hala
Senin penceren tek mevizim
Sokak sürmeli
Ölü gibi yalnız kaldım.
Gittin son yolcusun gömüldün
Sokakta bir dedikodu
Uzarlarda çok uzarlarda olduğun söylendi
Gelmezsin.
Akrep yelkovan saniye saatler bir birine düşman
Sokaklarda sesler döküldü
Cenaze görüldü
Ben toprağa alnımı dayadım
Sokak eskisi gibi

Bu gece görebileceğim seni
Düşlerde yine sevişmeler
Ve kulaklarda kahkahalar
Sokakta sadece biz varız sevda çiçeğim.

Önder Akın

Sözünle

SÖZÜNLE

Ben susarak konuşurum
Göz yaşı akıtmadan ağlarım
Ve bakmadan görürüm
Sen konuşmasan da duyarım

Hayalini kurduğun yerde yaşarım
Kuyuda kalsa da bedenim
Bir tek sözünle
Bir yığın toprağın altında kalmadan ölürüm

Önder Akın

Sustum

SUSTUM

Teninin ötesinde buldum seni
Yağmurlar arasında
Gülüşlerinde kayboldum
Uzaktan uzağa izledim seni
İmkansızdı ismin

Kuru laflar arasında
Tek nefestin
Ve sana karşı
Harcamam gereken yığınla sözcükler avcumda

Sende bitmek değil
Her gün sende yeşermek isterim
Ve ilk ismini fısıldadım
Söylemeden
Benden ismini alırsın diye
Yine de sustum.

Sözcükler şiir olmalı,
Her şiir sen olmalısın,
Eksilmemeli sözcükler şiirden.
Şiir sensin...

Kuru laflar arasında
Tek nefestin
Ve sana karşı
Harcamam gereken yığınla sözcükler avcumda

Önder Akın

Uyuyor Musun

UYUYOR MUSUN?

Sonsuzluğun sultanı

Yüreklerden akıp geçiyorsun

En şen yuvalara

Konuyorsun

Sen şimdi hangi duygular içerisinde, kiminlesin

Yoksa uyuyor musun?

Hangi rüyaların içinden geçiyorsun

Söyle

Sana her baktığımda heybeme bir mutluluk düşer

Sen gitmelere doymadığım yer

Kayıp olduğumda kendimi bulduğum

Tuvalimde silgi kullanmadan tek çizimimsin kusursuzca

Tekrarı olmayan tek tekrarımsın

Söyle uyuyor musun?

Önder Akın

Yokluğunda

YOKLUĞUNDA

Yolun ortasında rehbersiz kaldım
Halvet uykusuna daldı gözler,
Yokluğunda

Gel gör
A'mâ gönlüm
Kapılarda duvarlarda musluklarda
Nereye dokunsa ellerim
Hep senin parmak izlerin
Istirap kaldı yüreğimin derinliklerinde
Senden sonra

Kabulleniyorum
Hayatı cefa edip gidişini
Ne oldu kim girdi?
Gönül ambarımıza
Bilirim böyle bir gidişi sende kabul etmezdin
Belli ki gönül ambarına delik atmış birileri
Basiretini kaybedip ve gerçeği göremeyen sen
Gel gör kendini benden
Susuyorsam sadece mutlu olduğun için
Ey sevgili
Bilesin

Sorma
Sahilde gökyüzünü izlemeyi özledim seninle
Birazda evin ortasında çıplak kalan bedenini
Üşüdüğünde bedeninin bedenime sarılışını
Özledim.

Biliyor musun?
Yokluğunda yitirdim; işte üşümeyi
Kaçan hayalin peşinde koşmamayı
Birazda mahşere bıraktım kendimi
Ben tahtımı kaptırdım.
Dizlerindi tahtım
En çokta onlara yaslanmayı özledim.
Titreyen ellerin yine saçlarımda olacak mı?
Söyle

Ey aşk
Bütün emekler uçup gitti mi
Ben evde ki kokusuna tutundum
Söyle aşk
Tekrar dolar mı gönül ambarı
Eve siner mi dört mevsim kokusu
Ben o umutla tükettim hayatı
Söyle
Son nefeste de olsa tahtım benim mi?

Önder Akın